

Hij is opgewekt

Zij zeiden tegen hen: Waarom zoekt u de Levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt.

Lukas 24:5,6

Nadat onze Heiland het verlossingswerk aan het kruis volbracht had en gestorven was, werd Hij door twee moedige discipelen, Jozef van Arimathéa en Nicodémus, waardig begraven. Ze legden Hem in een nieuw graf in de rotsen, waarin nog niemand was gelegd.

Maar op de derde dag wekte God Zijn Zoon op uit de doden. Hij zweeg niet langer, maar drukte met deze opwekking Zijn goedkeuring uit over het volbrachte verlossingswerk; Hij was door dat werk volkomen bevredigd. De opstanding van Jezus Christus is het bewijs dat God Zijn offer aan het kruis aangenomen had en dat het voor onze redding volkomen genoeg is.

De opstanding van onze Heiland is een opstanding *uit* de doden, een uit-opstanding. Dat betekent dat Hij uit het midden van de doden opgestaan is, terwijl die in het graf bleven. Hij wordt in 1 Korinthe 15:20 gekenmerkt als 'Eersteling van hen die ontslapen zijn'. Zoals Hij het *als Eerste* deed, zo wordt iedereen die in het geloof in Hem gestorven is, eveneens *uit* de doden opgewekt, en wel bij Zijn komst *voor* de Zijnen.

De opstanding van de Heer Jezus is dus ook de zekerheid voor ons, dat wij als gelovigen Hem daarin zullen volgen. Ieder kind van God mag weten: 'Ik hoor bij de Heer Jezus, ook in de opstanding. Hij zal mij, als ik *vóór* Zijn komst moet sterven, toch levend maken. Dan zal ik een nieuw lichaam hebben, dat gelijkvormig zal zijn aan Zijn volmaakte lichaam. Dan zal ik mijn Heiland zien, zoals Hij is'. Dit alles begon op de eerste dag van de week na de dood van de Heer Jezus. Daarom is voor ons als Christenen niet de laatste dag (de zaterdag of sabbat), maar de eerste dag van de week een bijzondere dag.

Uit 'Het Goede Zaad'